

El Caminito del Rey

November 2017

Jan Aartsen

November 2017

Dagboek El Caminito del Rey

November 2017

Historie

El Camino del Rey is een wandelpad, dat loopt van Alora in de provincie Malaga naar Campillos door de El Chorro-kloof.

In het begin van de 20^e eeuw ontstond de behoefte een pad aan te leggen om materialen tussen de Chorowatervallen en de Gaitanewatervallen te transporteren voor de bouw en onderhoud van de hydraulische centrales aan beide zijden van de watervallen.

De koning gaf opdracht een pad aan te leggen om de dorpjes Ardales en El Choro aan het uiteinde van de kloof met elkaar te verbinden.

Na 4 jaar werd het pad in 1905 geopend.

Het pad is ca. 3 kilometer lang en maximaal een meter breed. Het pad is aangebracht aan de rotswanden, 100 meter boven de rivier Guadalhorce d.m.v. stalen consoles aan de wanden met daarop aangebracht houten planken.

Voor het transport werd ook vaak gebruik gemaakt van ezels.

In 1921 werd het pad gebruikt door koning Alfons XIII van Spanje. Hij verrichtte de opening van de dam Conde del Guadalhorce.

Het pad kreeg toen de naam: El Caminito del Rey, hetgeen betekent: het Koningspad.

In de loop van de 20e eeuw raakte het pad in verval, waardoor grote delen van het pad zeer gevaarlijk werden.

Er waren nagenoeg nergens leuningen aangebracht. Ook bestond het pad plaatselijk slechts uit een stalen balk.

In 1992 werd het pad afgesloten en werd het eerste gedeelte van het pad gesloopt om te voorkomen, dat het nog betreed zou worden.

Ondanks deze maatregelen wisten avonturiers het pad te betreden met vele

dodelijke slachtoffers tot gevolg.

De gemeente Malaga besloot een boete uit te delen van € 6000,- aan personen, die dit gevaarlijke pad betreden.

In 1999 en 2000 verongelukten er 4 mensen. In 2010 is er nog een Zwitser verongelukt.

In 2000 zijn 3 nog 3 arbeiders verongelukt, omdat ze gelijktijdig, via een kabel, afdaalden en niet één voor één.

Vóór de restauratie werd dit pad het gevaarlijkste pad ter wereld genoemd.

In die periode begonnen er plannen te ontstaan om het gehele pad te restaureren.

Het restauratieplan werd geraamd op ca. € 7.000.000.

In 2014 werd de restauratie aangevangen.

In 2015 was de restauratie gereed en werd het pad geopend.

De restauratiekosten werden uiteindelijk ca. € 5.500.000. Deze kosten werden gelijk verdeeld tussen de Provincie Andalusië en de stad Malaga.

De helft van het bedrag werd besteed aan de restauratie en het andere deel aan toegangswegen, parkeerplaatsen en busverbindingen.

De restauratie bestond uit het vernieuwen van het pad met leuning, reparatie van de brug en het diep verankeren van stalen bouten in de rotsen en

veiligheidslijnen.

Voor het herstel werden helikopters en alpinisten ingezet.

Het ontwerp van het huidige pad is van architect Luis Machuca.

=====

Vorbereiding.

Enkele jaren geleden ben ik via You Tube bij dit pad gekomen.

Op YouTube stonden veel filmpjes van vóór de renovatie. Vele avonturiers betraden het pad en er werden filmpjes van gemaakt en op You Tube geplaatst.

Het waren hachelijke avonturen, maar ik vond ze wel leuk om te bekijken.

Een aantal maanden geleden las ik ergens, dat het pad gerestaureerd was en dat het, zonder gevaar, betreden kon worden.

Ik heb ook enkele filmpjes bekeken, die gemaakt zijn na de restauratie. Het maakte op mij veel indruk.

Ik stuurde een paar filmpjes naar Jac met de vraag: Is dit niet iets voor ons?

Hij was meteen ook enthousiast.

In september zijn we bij elkaar gaan zitten om uit te zoeken hoe we er komen en welke datum we zouden kunnen gaan.

We besloten van 6 t/m 10 november naar Malaga te gaan. Dan is het daar ca. 20 graden.

We hebben toegangskaarten besteld, vliegreis geboekt en een hotel geregeld in Malaga. Dat was allemaal vlot geregeld.

Eén dag voor het bezoek aan de El Caminito de Rey, 2 dagen vliegen en 2 dagen om Malaga te bezoeken.

Het bezoek aan El Caminito zou op woensdag 8 november plaats vinden.

De reis verloopt prima.

Op 7 november krijgen we echter een email van de organisator, dat de trip naar El Caminito niet door kan gaan, vanwege annuleringen. Op vrijdag zou eventueel nog kunnen.

Dat is onmogelijk, omdat we dan onze terugvlucht hebben.

De organisator zou nog bekijken of er een alternatief was voor donderdag en zou ons aan het eind van de dag informeren.

Aan het eind van de dag ontvangen we geen bericht. Ik had 's middags al op internet gezocht en zag, dat we nog ergens toegangskaarten konden kopen.

's Avonds om 22.00 uur hebben we nog geen bericht ontvangen. Ik zeg tegen Jac, dat we nu zelf tickets moeten regelen, anders wordt het misschien te laat.

Het reserveren gaat snel en meteen daarna sturen we een bericht naar reisorganisator, dat we zelf toegangskaarten hebben geregeld.

De andere morgen bellen we de organisator. Men deelt ons mede, dat het hun niet gelukt is. Ze zullen het betaalde bedrag weer terug storten.

We waren blij, dat we 's avonds laat de toegangskaarten hebben geregeld voor donderdag.

Woensdag bestellen we een taxi via het hotel. Met het openbaar vervoer was het tijdstip voor ons niet haalbaar.

Dinsdag en woensdag hebben we het Picasso museum, het Russische museum, de ruïnes van Alcazaba, de Iglesia de los Martires en de Iglesia de Santiago bezocht.

Bezoek aan de El Camino del Ray.

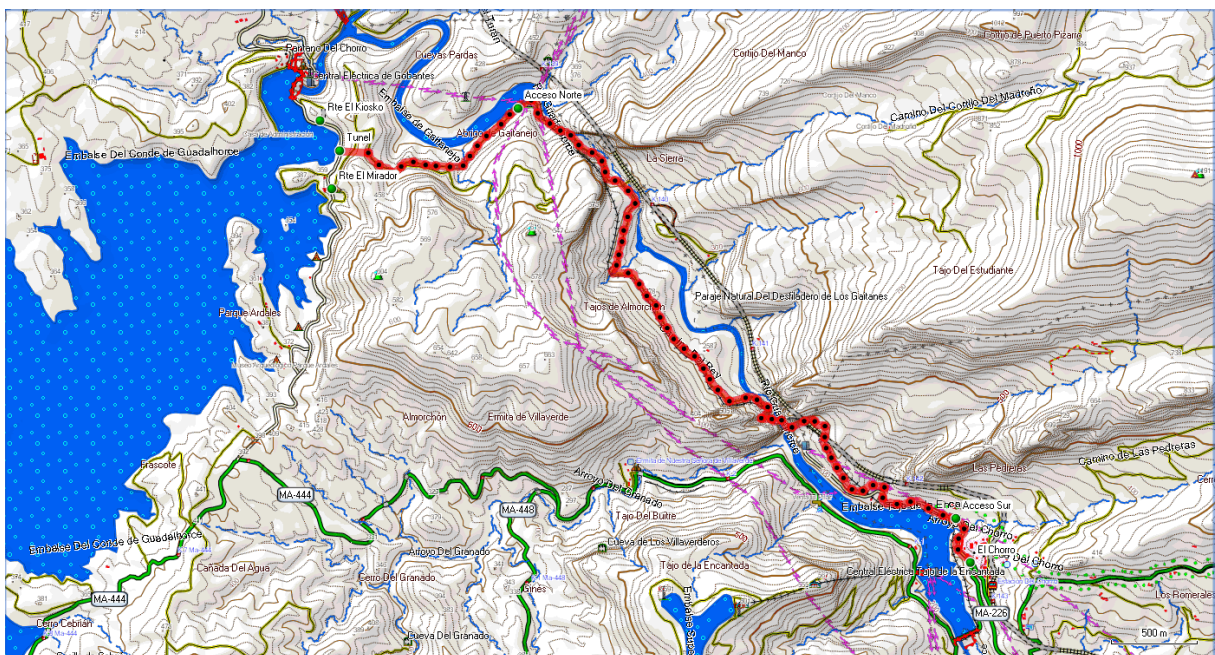
Om 9.00 uur haalt de taxi ons op.

Om 9.45 uur zijn we bij de ingang naar de El Caminito del Rey. De ingang is naast de Bar Restaurant El Kiosko.

De gids is er nog niet. Na enkele keren bellen komt ze met bus. De gids heet Maria. Het is een leuke vrouw.

Onze groep bestaat uit 2 Zweden, 2 Engelsen en wij, Jac en ik.

Om ca. 12.00 uur gaat de excursie beginnen.

De totale afstand is ca. 8 kilometer. Ca. 2,7 kilometer naar de Caminito, ca. 3 km de route over de gerestaureerde paden en ca. 2,4 kilometer naar het eindpunt over asfalt.

We lopen eerst door een tunneltje. Het is smal, laag en aarde donker.
We beginnen aan de noordzijde, bij de plaats Ardales en zullen eindigen in El Choro.

Bij de ingang krijgen we allemaal een helm aangereikt voor eventueel vallend gesteente. Het is verplicht deze te dragen.

Het toegangspad is heel mooi. Het begint vlak en de omgeving wordt steeds ruiger.

Het gesteente van de bergen is, volgens onze gids, ca. 125 miljoen oud. Het zandgesteente is door erosie erg aangetast.

De gids deelt ons mede, dat er onderweg geen horeca is. Dus ook

geen toiletten. Bij de toegangspoortjes naar de kloof kan iedereen nog even naar het toilet.

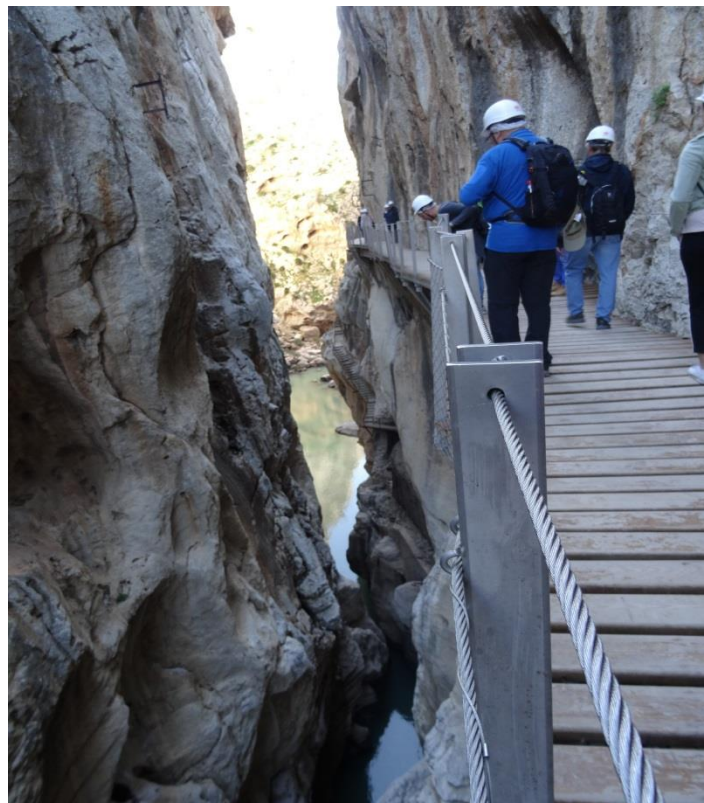

We krijgen prachtige uitzichten te zien.

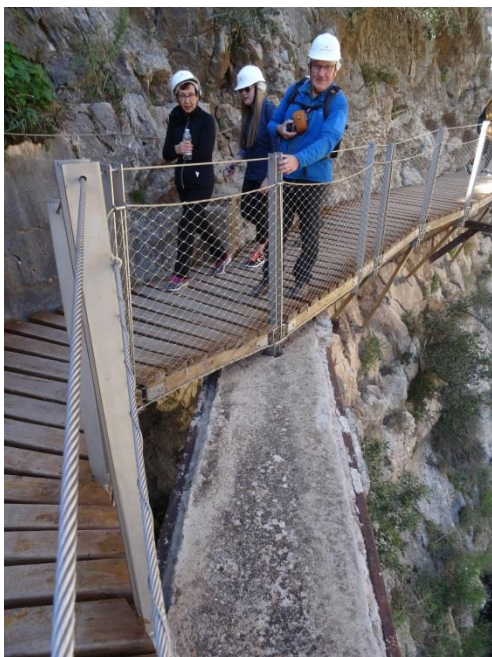
Op bovenstaande foto is nog een stukje oud pad aanwezig. We zien het eerste gedeelte van het pad aan de wand bevestigd.
Het uitzicht in de kloof is overweldigend mooi. Steile wanden, zowel naar boven als beneden.

We komen op het pad. Het nieuwe pad is aangebracht boven het oude pad. Het is te zien, dat zoveel als mogelijk is, de oude constructie in tact is gelaten.

Het vernieuwde pad bestaat uit stalen consoles met daarop hardhouten planken. De buitenzijde is voorzien van stalen leuning met stevig gaas en spankabels. Naar beneden vallen is haast onmogelijk.

Op deze foto is duidelijk de oude constructie te zien.

Het is indrukwekkend het pad aan de overkant van kloof te zien. Door het felle zonlicht worden sommige foto's overbelicht.

Na elke bocht is het beeld totaal anders.

Nog een stukje oud pad en brug.

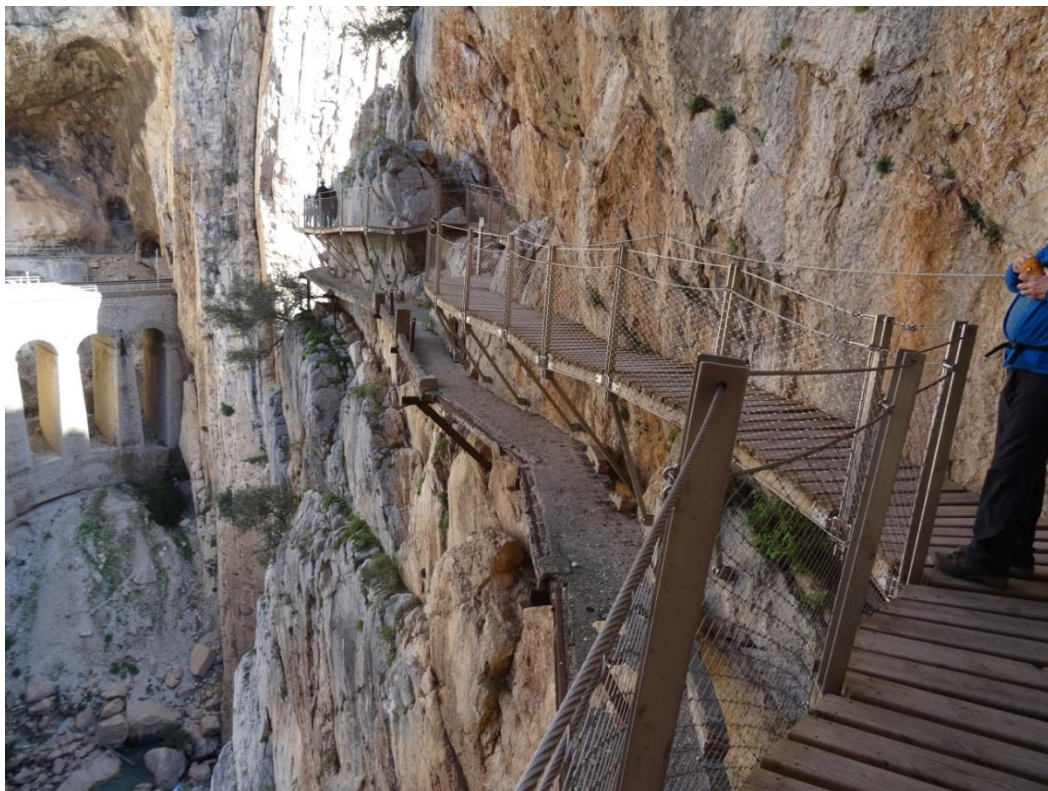

Zeer mooi uitzicht met de rivier.

Het pad aan de overzijde van de kloof.

Het nieuwe pad met daaronder het oude.

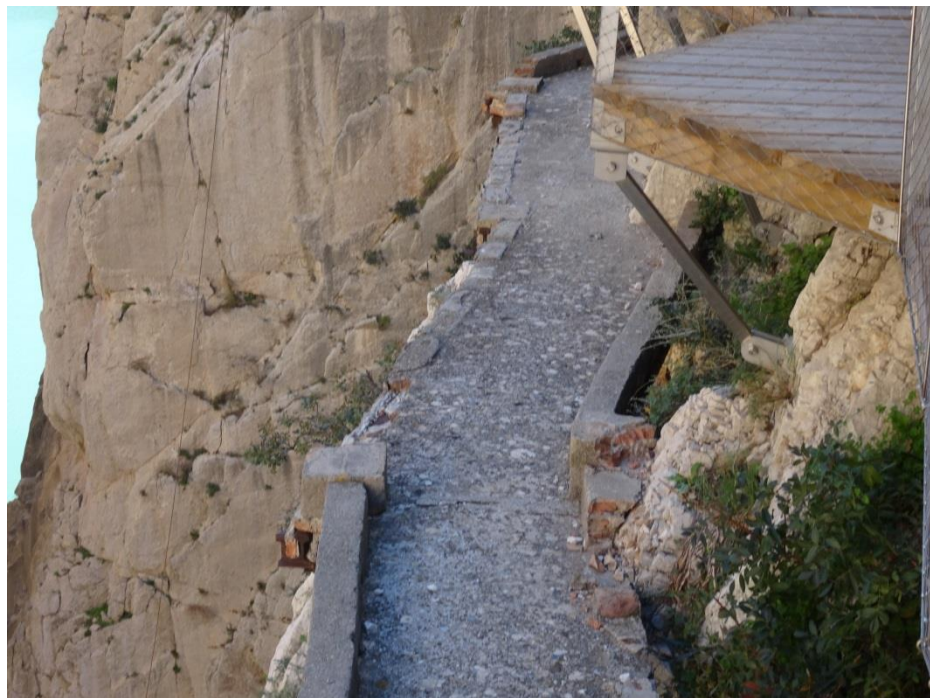
Dit stukje behoeft enig onderhoud.

Plaatselijk is een stuk glas op het pad aangebracht i.p.v. hout.
Ik ga toch maar op de regels staan, al weet ik, dat het glas niet kan breken.

Dit is de wereldberoemde brug, die je op veel foto's te zien is.

Oud en nieuw.

Een oud brugje over de kloof. Links en rechts het vernieuwde pad.

Het blijft boeien.

Nog een hangbrug.

Ik op de hangbrug.

Het einde nadert.

Een spoorbrug over de kloof, die nog in gebruik is met het looppad tegen de wand.

Einde van de tocht.

De helmen moeten hier worden ingeleverd.

Nawoord.

Het was voor mij een onvergetelijke tocht. Het heeft alle verwachtingen overtroffen.

Als ik zeg, dat ik het heb ervaren als een fantastische dag, dan overdrijf ik niet. Het reisje naar Malaga voor de Caminito del Rey was het waard.

Nog een paar opmerkingen:

- Als je erge hoogtevrees hebt, moet je deze tocht misschien niet doen.
- Het is verplicht, tijdens de wandeling, de helm te dragen.
- Onderweg zijn geen sanitaire voorzieningen. Er zijn zelfs geen prullenbakken.
- Je moet voldoende eten en drinken meenemen voor onderweg.
- Bij een windsterkte van 35 kilometer per uur gaat de tocht niet door.
- In de zomer kan het in de kloof zeer heet worden.

- Er wordt gelopen van noord naar zuid. Men kan met de bus terug naar het begin.
- Niet ver van de uitgang is een treinstation.
- Er rijdt een bus naar het beginpunt.

=====